

РЕШЕНИЕ

№ 5203

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6798** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 46а от Закона за чужденците в Република България.

Адвокат С. М., като пълномощник на А. А. Х.– гражданин на С., против ЗАПОВЕД № 53643-2389/23.06.2023 г., с която директорът на Дирекция „Миграция“ - МВР е настанил принудително чужденца в СДВНЧ, при същата дирекция, на основание чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в РБ, за срок до шест месеца, считано от 23.06.2023 г., във връзка с издадена от началника на Отдел „Миграция“ - СДВР Заповед № 5392 ПАМ-3687/07.12.2022 г., с която е наложена ПАМ „връщане до страната на произход“.

Жалбоподателят не се явява. Упълномощеният адвокат: поддържа жалбата, като не ангажира доказателства, различни от тези, съставляващи административната преписка; твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваната заповед.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

В административната преписка са налице данни за това, че: със Заповед № 5392 ПАМ-3687/07.12.2022 г., издадена от началника на Отдел „Миграция“ – СДВР на А.

А. Х. е наложена ПАМ „връщане до страната на произход“, а във връзка със същата е бил настанен принудително в СДВНЧ, за времето от 07.12.2022 г., до 19.12.2022 г. (12 дни), когато е бил предаден на РПЦ – Х., предвид подадена молба за международна закрила; с Решение № РПЗТ-52/20.12.2022 г. председателят на Държавна агенция за бежанците е настанил чужденеца в помещение от затворен тип; с Решение № 917.14.02.2023 г. (окончателно), по адм. дело № 278/2023 г. съдебен състав на Административен съд София – град е отхвърлил жалбата, против Решение № РПЗТ-52/20.12.2022 г.; с Решение № 9172/16.05.2023 г. заместник – председател на Държавна агенция за бежанците е отказал да предостави на А. А. Х. – гражданин на С. статут на бежанец и хуманитарен статут, като решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Оспорваната Заповед № 53643-2389/23.06.2023 г., с която директорът на Дирекция „Миграция“ - МВР е настанил принудително чужденеца в СДВНЧ, при същата дирекция е мотивирана с наложената ПАМ „връщане до страната на произход“, както и с Предложение, рег. № 5364р-14987/23.06.2023 г., с което, като е изложена хронологията, спомената по – горе е прието наличие на опасност чужденецът да се укрие. Посочено е още, че: чужденецът няма регистриран адрес на територията на РБ и валидно разрешение да пребивава в страната; на 19.06.2023 г. е проведена беседа с чужденеца, като той е отказал да се завърне доброволно в С..

Хипотезите, очертани в ал. 6, изр. първо на чл. 44 ЗЧРБ, за принудително настаняване в СДВНЧ, в случай, че не е възможно ефективно прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, са идентични с тези по чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Максимално допустимият срок за настаняване в СДВНЧ, съгласно чл. 44, ал. 8, изр. първо и изр. трето ЗЧРБ е осемнадесет месеца. Каза се, че преди да бъде настанен в СДВНЧ на 23.06.2023 г. с процесната заповед, за срок „до 6 месеца“ А. А. Х. е пребивавал там преди това 12 дни. От друга страна, основанийето чужденецът да бъде настанен с Решение № РПЗТ-52/20.12.2022 г. на председателя на ДАБ, в помещение от затворен тип е било мотивирано със становище от ДА „Национална сигурност“ за това, че представлява заплаха за националната сигурност. Това обуславя основателност на извода, че съществува вероятност да се укрие и да осуети изпълнението на заповедта за налагане на ПАМ „връщане до страната на произход“. Изложените по – горе, неопровергани от жалбоподателя факти и доказателствата, представени от страна на ответника установяват, че: чужденецът отказва да се завърне доброволно в страната на произход, а предвид обстоятелството, че не разполага с парични средства и с паспорт, както и че съществува опасност да се укрие, правилно е преценено, че не са на лице основанията по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ за налагане на други обезпечителни мерки. Същевременно не се твърди, на чужденеца да е осигурено жилище за пребиваване в РБ. Съдът приема също, че все още съществува разумна възможност да бъде организирано изпълнението на ПАМ „връщане до страната на произход“.

В заключение, оспорената Заповед № 53643-2389/23.06.2023 г. е постановена от компетентен административен орган, съответства на изискванията за форма и е съобразена с коментираните по – горе материалноправни условия за принудителното настаняване на А. А. Х. в СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ - МВР. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

Водим от горното и на основание чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд
София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба от адвокат С. М., като пълномощник на А. А. Х. – гражданин на С., против ЗАПОВЕД № 53643-2389/23.06.2023 г., с която директорът на Дирекция „Миграция“ - МВР е настанил принудително чужденеца в СДВНЧ, при същата дирекция, на основание чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в РБ, за срок до шест месеца, считано от 23.06.2023 г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: